

Ministeren i at fremme Lovforslagene hurtigt. Jeg har Grund til at tro, at der ikke fra noget Partis Side ønskes Udvalg nedsat, og saa vil Behandlingen jo forhaabentlig gaa let og hurtigt. Under disse Omstændigheder finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa en udførlig Omtale af de enkelte Lovforslag, men skal kun gøre nogle faa Bemærkninger.

Paa det i Aar forelagte Finanslovsforslag for Finansaaret 1921—22 er Indtægterne paa §§ 1—7, som den højtærede Finansminister nu ogsaa refererede, anslaaede til 318 Mill. Kr. og Udgifterne paa §§ 18—25 til 325 Mill. Kr. Dette giver et Underskud af ca. 7 Mill. Kr. Men dertil maa lægges Underskuddet paa § 26, ca. 45 Mill. Kr., hvorefter Finanslovsforlaget Underskud bliver i alt ca. 52 Mill. Kr. Dertil maa imidlertid yderligere lægges Renterne af det amerikanske Laan, som er blevet optaget siden Finanslovsforlagets Udarbejdelse. Det var, saa vidt jeg husker, paa 25 Millioner Dollars. Renten var vistnok 8 pCt. Der vil altsaa blive Brug for 2 Millioner Dollars til Forrentning af dette Laan i Finansaaret 1921—22. Hvormeget de 2 Millioner Dollars vil andrage i Kroner, er ikke let at sige i dette Øjeblik. Jeg tror, at naar jeg anslaar det til 10 Mill. Kr., er det ikke at stille Fordringen for stor, hvad Summen angaar. Derved bliver Underskuddet paa ca. 62 Mill. Kr. Men endelig maa det tages i Betragtning, at der vil paaløbe mange Udgifter i Løbet af Finansaaret 1921—22 udover de paa Budgettet optagne. Den højtærede Finansminister har nævnt, og jeg skal kun ganske kort gentage, at Kornloven sikkert vil kræve et betydeligt Beløb af Statskassen dels paa Grund af, at Høsten meget har skuffet Forventningerne, dels paa Grund af, at Kornpriserne er stærkt faldende paa Verdensmarkedet. Endvidere er der Udgifterne til Sønderjylland, til Bolignødens Afhjælpning og til sociale Forhold m. m. Det er derfor givet, at der, for at der kan være Udsigt til Balance paa Budgettet for 1921—22, maa skaffes Statskassen meget betydelige Indtægter udover de ordinære. Disse Indtægter ønsker vist ingen, vi skulde tilvejebringe ved Laan. Vi er kommet højt nok op med Statsgælden. Der er altsaa ikke anden Vej til at skaffe Midlerne end at forøge Skatterne. At vi ikke i Aar kunde komme til den store gennemgribende Skattereform, som vi har talt om af og til i den senere Tid, synes jeg er givet. Forholdene er endnu for usikre til, at det rette Tidspunkt vil være kommet til at gaa i Gang med et saadant

Arbejde, og jeg forstaar ogsaa, at den højtærede Finansminister ikke har kunnet faa Forarbejderne til Skattereformen tilendebragt, thi Forarbejderne til en saa betydelig Reform vil jo blive meget store. Jeg tror nu ogsaa, at det rette Tidspunkt til denne Reform snarere kan ventes at indtræde næste Aar end i Aar. Under disse Omstændigheder er der ikke anden Vej til at skaffe de manglende Millioner, end at vi atter i Aar maa søge gennemført en Række midlertidige Skattelove, som kan ventes for Aaret 1921—22 at ville give de manglende Millioner i Statskassen. Det er jo ogsaa den Vej, den nuværende Finansministers Forgænger har fulgt i de senere Aar, og jeg finder det under de foreliggende Forhold rigtigt at gaa den Vej. Jeg kan ogsaa ganske billige, at Ministeren ved Valget af disse midlertidige Skattelove har holdt sig nøjagtigt i sin højtærede Forgængers Fodspor.

Ved Fremsættelsen af disse Skatte-lovsforslag beregnede Finansministeren Indtægterne deraf til ca. 234,7 Mill. Kr., et selv i vore Dage meget stort Beløb, men jeg tror aldeles ikke, det er for stort, og jeg forstod ogsaa den højtærede Finansministers Udtalelser saaledes, at han snarest frygtede, at Beløbet vilde blive for lille. Og det er saa meget mere min Opfattelse, som jeg frygter, ja, er sikker paa, at Skatterne ikke længer vil give mange Millioner udover det beregnede, saaledes som det var Tilfældet i den tidligere Finansministers Tid — saa lykkelig var han stillet —, men frygter, at de ikke vil give det beregnede Antal Millioner. Konjunkturerne er jo nu væsentlig nedadgaaende. De bliver daarligere Dag for Dag, og det vil sikkert kendes paa Udbyttet af Skattelovene. Særlig nærer jeg Frygt for, at Indtægts- og Formueskatten, der jo er Hovedskatten, vil skuffe. Jeg tror ikke, Formuerne vil kunne blive beregnet pr. 1. Januar 1921 saa højt, som de blev beregnet i Fjor. Skal de blive det, er det jo rigtigt nok, at det, som den højtærede Finansminister nu ogsaa bemærkede, skal være paa Grund af Omvurderingen til Ejendomsskyld; men jeg ved ikke rigtig, om Ejendomsskyldvurderingen er fremmet saa stærkt, at man kan gaa ud fra, at de nye Vurderinger kan blive lagt til Grund for Skatteansættelserne pr. 1. Januar 1921. Det er muligt, at de kan det, og saa vil det bøde noget paa den Formuenedgang, der bliver paa andre Omraader; men kan de det ikke, vil der sikkert blive en meget væsentlig Nedgang i Formueværdierne.

I Fjor var der af de forskellige Kredit-